

Fundusze
Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA
KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa

w zakresie kwalifikacji

MOD.11. Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych

wyodrębnionej w zawodzie

technik przemysłu mody 311941

Branża: przemysłu mody (MOD)

Warszawa 2021

Autorzy:

mgr Edyta Cyganek

mgr inż. Elżbieta Czernik

Recenzenci:

Recenzent 1 - nauczyciel konsultant w zakresie kształcenia zawodowego mgr inż. Magdalena Owczarek

Recenzent 2 - przedstawiciel pracodawców właściwy dla danego zawodu dr Marta Miaskowska

Ekspert: mgr inż. Dorota Jaracz

Polska Rama Kwalifikacji- 4

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ): Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, ul. Zbyszka Cybulskiego 3 00-727 Warszawa, PIOT Związkiem Pracodawców-Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego, ul. Seweryna Sterlinga 27/29 90-212 Łódź.

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa	5
1. Wprowadzenie	5
2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych podstawy odzieżownictwa	9
2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia	9
2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe	29
2.3. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych	34
3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych	35
4. Program kursu umiejętności zawodowych MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa	36
4.1. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	37
4.1.1 Cele ogólne	37
4.1.2 Cele operacyjne	37
4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	39
4.1.4 Procedury osiągania celów kształcenia	43
4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	45
4.2. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży	48
4.2.1 Cele ogólne	48
4.2.2 Cele operacyjne	48
4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży	50
4.2.4 Procedury osiągania celów kształcenia	53
4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	56
4.3. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	59
4.3.1 Cele ogólne	59
4.3.2 Cele operacyjne	59
4.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	60
4.3.4 Procedury osiągania celów kształcenia	61
4.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych	63
5. Proponowane metody ewaluacji kursu umiejętności zawodowych	66
6. Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych	70

7.	Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	71
7.1.	Literatura.....	71
7.2.	Materiały i środki dydaktyczne	71
8.	Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć.....	73

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa

1. Wprowadzenie

Celem kształcenia zawodowego jest przygotowanie uczących się do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy.

Nowoczesne i dostosowane do zmieniającej się sytuacji kształcenie zawodowe to także włączenie się w plan rozwoju Europa 2020 – zapoczątkowany 3 marca 2010 roku przez Komisję Europejską w celu stymulowania rozwoju gospodarki Unii Europejskiej inteligentnego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu zawiera apel o rozwijanie wiedzy, umiejętności i kompetencji, tak by dzięki temu można było osiągnąć wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, nowe techniki i technologie, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczyni się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół kształcących w zawodach, a tym samym zapewni im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy krajowego i zagranicznego, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w ramach poszczególnych zawodów wpisanych do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego.

Kurs przeznaczony jest dla osób, które mają, różny poziom wiedzy i umiejętności wyniesiony z dotychczasowego kształcenia, różny bagaż doświadczeń zawodowych co często stanowi dużą trudność podczas prowadzenia zajęć. Wobec powyższego należy nauczanie zorganizować tak, aby zapewnić każdemu słuchaczowi ciągły przyrost kompetencji, tj. wiadomości i umiejętności w określonym obszarze. Nauczyciel powinien uwzględniać indywidualne możliwości uczestników, bądź poprzez pracę indywidualną na zajęciach, bądź też przez stosowanie zróżnicowanych zadań i ćwiczeń dostosowanych do indywidualnego poziomu uczestnika. Zastosowanie tych wskazówek jest trudne w czasie zajęć wprowadzającej nowy materiał. Praca uczestnika powinna być jednolita podczas opracowywania nowych zagadnień programowych natomiast zróżnicowana na zajęciach praktycznych. Należy zachęcać wszystkich uczestników do wysiłku intelektualnego w procesie rozwiązywania problemów.

Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację efektu kształcenia związanego z kompetencjami społecznymi, odpowiedzialności za własną pracę i pracę zespołu, które w chwili obecnej są najbardziej pożądane przez pracodawców na rynku pracy.

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Zgodnie z założeniami, program odpowiada na potrzeby pracodawców rynku przemysłu mody. Potwierdzeniem tego jest współpraca w procesie pisania oraz pozytywna opinia programu Sektorowej Rady ds. Kompetencji Przemysłu Mody i Innowacyjnych Tekstyliów. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwi nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności potrzebnych do wykonania zadania zawodowego. Prowadzony jest według modułowego programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej jednostki efektów kształcenia dla kwalifikacji w formie stacjonarnej wyodrębnionej w zawodzie technik przemysłu mody.

Zadania zawodowe

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych *MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa*

przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych;
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych;

Realizuje zadania związane z umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych. Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się po platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Sugeruje się wybór podstawowych zagadnień związanych z realizowaną tematyką.

Mapa dydaktyczna kursu umiejętności zawodowych dla modułu MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa

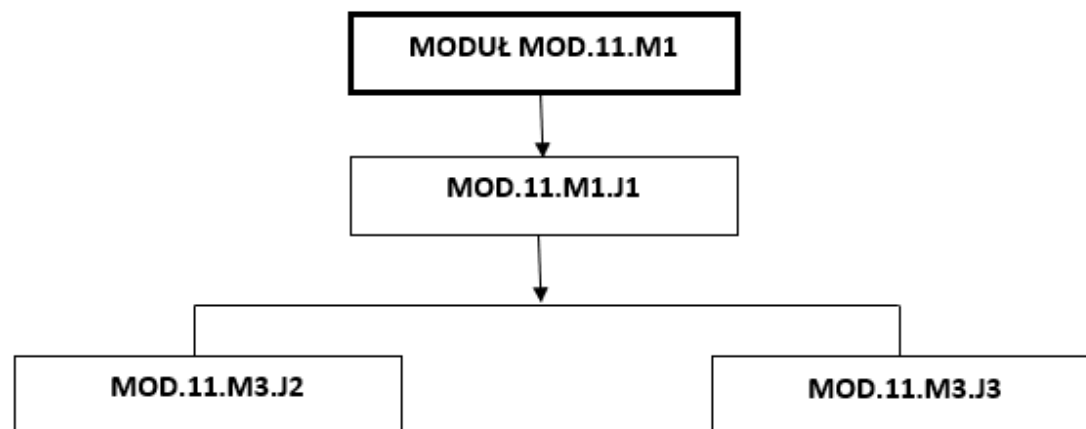

Tabela 1 Zestawienie jednostek modułowych dla modułu z liczbą godzin kursu umiejętności zawodowych

KUZ	Symbol jednostki modułowej	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin*)
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa		Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa	
	MOD.11.M0.J1	Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50
	MOD.11.M0.J2	Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30
	MOD.11.M0.J3	Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20
Razem			100

*) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

- 1) MOD.11.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
- 2) MOD.11.7 OMZ nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/uczestnikom warunki do nabywania umiejętności w zakresie organizacji pracy małych zespołów.

2. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych Podstawy odzieżownictwa

2.1. Pogrupowanie efektów kształcenia

Przyporządkowanie efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji do poszczególnych jednostek modułowych

Tabela 2 MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	5	opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce		x	
		rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien		x	
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	20	wymienia surowce i wyroby włókiennicze	x		
		posługuje się metodami identyfikacji włókien	x		
		identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości	x		
		określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien	x		
		określa właściwości technologiczne włókien	x		
		określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych	x		

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
		wskazuje zastosowanie włókien	x		
		rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe	x		
		rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie	x		
		wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
		rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie	x		
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	20	określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		rozdziela urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		
		opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych	x		
		określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych	x		
		wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych	x		
		określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych	x		
		stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych	x		

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	20	rozdziela barwy zasadnicze, pochodne i neutralne		X	
		klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne)		X	
		opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych		X	
		dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych		X	
		dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody		X	
		rozpoznaje barwy złamane i zgaszone		X	
		rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne		X	
		proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych		X	
		stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych		X	
		stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych		X	
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	10	określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		X	
		rozpoznaje znaki i symbole krawieckie		X	
		dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych		X	
		stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich		X	
		zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich		X	

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	15	rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego			x
		stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczy			x
		stosuje maszyny i urządzenia w krojowni			x
		stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni			x
		stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej			x
		określa mechanizmy w maszynach szwalniczych			x
		stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych			x
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	5	rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego	x		
		dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego	x		
		dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu	x		

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.03.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.03.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
1) posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	5	wymienia cele normalizacji krajowej	x		
		wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy	x		
		rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	x		
		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	x		
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Podstawy odzieżownictwa 100 godzin				

Tabela 3 MOD.11.6.Kompetencje personalne i społeczne

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania w środowisku pracy			
	przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe		x	
	respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy		x	
	wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne		x	
	wskazuje przykłady zachowań etycznych		x	
planuje wykonanie zadania (ew)	omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy		x	
	określa czas realizacji zadań		x	
	realizuje działania w wyznaczonym czasie			
	monitoruje realizację zaplanowanych działań			
	dokonyuje modyfikacji zaplanowanych działań			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	przewiduje skutki, w tym prawne, podejmowanych działań			
	wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	x		
	ocenia podejmowane działania			
	przewiduje konsekwencje niewłaściwego wykonywania czynności zawodowych na stanowisku pracy, w tym posługiwania się niebezpiecznymi substancjami oraz niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń na stanowisku pracy			
wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze	x		
	wskazuje przykłady wprowadzenia zmiany i ocenia skutki jej wprowadzenia			
	proponuje sposoby rozwiązywania problemów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych w nietypowych sytuacjach			
stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	rozpoznaje źródła stresu podczas wykonywania zadań zawodowych			
	wybiera techniki radzenia sobie ze stresem odpowiednio do sytuacji			
	wskazuje najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej			
	przedstawia różne formy zachowań asertywnych jako sposoby radzenia sobie ze stresem			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
	rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	x		
	określa skutki stresu			
doskonali umiejętności zawodowe (ep)	pozyskuje z różnych źródeł informacje zawodoznawcze dotyczące przemysłu			
	określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu			
	analizuje własne kompetencje			
	wyznacza cele własnego rozwoju zawodowego			
	planuje drogę doskonalenia się w zawodzie			
	wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych		x	
stosuje zasady komunikacji interpersonalne j(ew)	identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne	x	x	
	stosuje aktywne metody słuchania			
	prowadzi dyskusje	x	x	
	udziela informacji zwrotnej			
negocjuje warunki porozumień (ek)	charakteryzuje właściwą postawę osoby prowadzącej negocjacje			x
	wskazuje sposoby negocjowania warunków porozumienia			

Efekty kształcenia dla Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
		MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ep)	opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania		x	
	opisuje techniki rozwiązywania problemów			
	wskazuje na wybranych przykładach, metody i techniki rozwiązywania problemów			
współpracuje w zespole (ew)	pracuje w zespole, ponosząc odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania			
	przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole			
	angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu		x	
	modyfikuje sposób zachowania uwzględniając stanowisko wypracowane wspólnie z innymi członkami zespołu.			
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.			

Tabela 4 MOD.11.7. Organizacja pracy małych zespołów

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań (ek)		określa strukturę grupy			
		przygotowuje zadania zespołu do realizacji			
		planuje realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	x		
		oszacowuje czas potrzebny na realizację określonego zadania			
		komunikuje się ze współpracownikami			
		wskazuje prawidłowe wzorce współpracy w grupie			
		przydziela zadania członkom zespołu zgodnie z harmonogramem planowanych prac			
dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań(ew)		ocenia przydatność poszczególnych członków zespołu do wykonania zadania			
		rozdziela zadania według umiejętności i kompetencji członków zespołu			x

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
kieruje wykonaniem przydzielonych zadań (ek)		ustala kolejność wykonywania zadań zgodnie z harmonogramem prac			
		formułuje zasady wzajemnej pomocy			
		koordynuje realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia			
		wydaje dyspozycje osobom wykonującym poszczególne zadania			
		monitoruje proces wykonywania zadań			
		opracowuje dokumentację dotyczącą realizacji zadania według panujących standardów		x	
ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań (ep)		kontroluje efekty pracy zespołu			
		ocenia pracę poszczególnych członków zespołu pod względem zgodności z warunkami technicznymi odbioru prac			
		udziela wskazówek w celu prawidłowego wykonania przydzielonych zadań			x

Efekty kształcenia Stopniowane efektów kształcenia efekt kluczowy ek, efekt ważny ew, efekt pomocniczy ep	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora		
			MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe
wprowadza rozwiązania techniczne i organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakości pracy (ew)		dokonyuje analizy rozwiązań technicznych oraz organizacyjnych pod względem warunków i jakości pracy			
		proponuje rozwiązania techniczne i organizacyjne mające na celu poprawę warunków i jakości pracy			
Razem liczba godzin w jednostce efektów kształcenia	Organizacja pracy małych zespołów te efekty kształtowane są w czasie całego okresu kształcenia w ramach poszczególnych zajęć. Nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom warunki do nabywania umiejętności i z zakresu organizacji pracy małych zespołów.				

Grupowanie efektów kształcenia w jednostki modułowe

Tabela 5 Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.11.1. Podstawy odzieżownictwa	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)*)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce rozdziela wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	5
	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)*)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych. wskazuje zastosowanie włókien rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe. rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie. wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie. 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
		– rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie.		
	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych. – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych. – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych. – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych oparciu o wyniki badań organoleptycznych. – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych. 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	15

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne. – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	20

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. rozpoznaje znaki i symbole krawieckie dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych. stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich. 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	10
	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek*)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego. stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce. stosuje maszyny i urządzenia w krojowni stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni. stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej określa mechanizmy w maszynach szwalniczych. stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych. 	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20
	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego. dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego. 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów	5

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
		– dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu.	włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	– wymienia cele normalizacji krajowej. – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy. – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej. – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności.	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	5

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.11.6 Kompetencje personalne i społeczne	przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe. – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy. – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie. – wskazuje przykłady zachowań etycznych. 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	
	planuje wykonanie zadania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy. – określa czas realizacji zadań. 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę. 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych. 		
	doskonalą umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
	stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne. prowadzi dyskusje. 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich MOD.03.M1.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	negocjuje warunki porozumień (ek)	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje właściwą postawę osoby prowadzącej negocjacje 	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	
	stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ep)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	współpracuje w zespole (ew)	<ul style="list-style-type: none"> angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu. 		

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Efekt kształcenia wraz z kodowaniem (ek; ew; ep)	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w moduły / jednostki modułowe Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin na poszczególne efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określoną w podstawie programowej
MOD.11.7 Organizacja pracy małych zespołów	organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań (ek)	– planuje realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	
	dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań (ew)	– rozdziela zadania według umiejętności i kompetencji członków zespołu	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	
	kieruje wykonaniem przydzielonych zadań	– opracowuje dokumentację dotyczącą realizacji zadania według panujących standardów	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych	
	ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań (ep)	– udziela wskazówek w celu prawidłowego wykonania przydzielonych zadań	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

2.2. Określenie liczby godzin na kształcenie zawodowe

Określenie liczby godzin poszczególnych modułów / jednostek modułowych

Tabela 6 Moduł MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia surowce i wyroby włókiennicze – posługuje się metodami identyfikacji włókien – identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien – określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych – wskazuje zastosowanie włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie
		wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu
		posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje
		organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – planuje realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia
MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bieliźniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych
		charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich
		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych
		planuje wykonanie zadania (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań
		doskonali umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów (ek)	– opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania
		współpracuje w zespole (ep)	– angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu
		kieruje wykonaniem przydzielonych zadań (ek)	– wskazuje prawidłowe wzorce współpracy w grupie

Jednostki modułowe Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji realizowane w ramach jednostek modułowych
MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe	20	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
		doskonali umiejętności zawodowe (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje
		dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozdziela zadania według umiejętności i kompetencji członków zespołu
		ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań (ep)	<ul style="list-style-type: none"> – udziela wskazówek w celu prawidłowego wykonania przydzielonych zadań

2.3. Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

Tabela 7 Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa

Nazwa modułu	Zestawienie jednostek modułowych	Liczba godzin *)
MOD.11.M0. Podstawy odzieżownictwa	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich	50
	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.	30
	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.	20
Razem liczba godzin		100

- 1) Realizacja wszystkich jednostek modułowych odbywa się jako łączenie teorii z praktyką.
- 2) MOD.11.6 KPS - nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/uczestnikom warunki do nabywania kompetencji personalnych i społecznych.
- 3) MOD.11.7 OMZ nauczyciele wszystkich obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego powinni stwarzać słuchaczom/uczestnikom warunki do nabywania umiejętności w zakresie organizacji pracy małych zespołów
- 4) *) Liczba godzin przypisana dla modułu, uwzględnia minimalną liczbę godzin przewidzianą w podstawie programowej na realizację efektów kształcenia ujętych w jednostkach efektów (przy założeniu, że kształcenie odbywa się w systemie dziennym lub stacjonarnym). W przypadku kształcenia w systemie zaocznym liczbę godzin można obniżyć zgodnie z aktualnymi przepisami oświatowymi.

3. Cele kształcenia kursu umiejętności zawodowych

Modułowy program kursu umiejętności zawodowych *MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa*, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom współczesnego rynku pracy i pracodawców. Pozwala na tworzenie elastycznej, dostosowanej do oczekiwań pracodawców, drogi nabywania umiejętności zawodowych poprzez łączenie teorii z praktyką. Program ten umożliwia nabycie określonej wiedzy i opanowanie umiejętności niezbędnych do wykonania określonych zadań zawodowych. Prowadzony jest według programu nauczania, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie, w zakresie jednej z części efektów kształcenia w zakresie kwalifikacji MOD.03. Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych.

Uczestnik kursu umiejętności zawodowych MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa, przygotowany jest do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- dobierania materiałów i dodatków do wyrobów odzieżowych
- obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych
- określania właściwości surowców i wyrobów włókienniczych
- rozpoznawanie surowców i wyrobów włókienniczych.

Realizuje zadania związane z umiejętnością rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów oraz z organizacją stanowiska pracy i obsługą maszyn szwalniczych.

Realizując program nauczania założono realizację 25 % godzin przewidzianych na realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Przed rozpoczęciem lub na początku kursu obowiązkowo należy zorganizować szkolenie dla uczestników zajęć po ukończeniu, którego powinni oni posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na samodzielne poruszanie się na platformie edukacyjnej. Treści realizowane na odległość dotyczą tylko kształcenia teoretycznego realizowanego w poszczególnych jednostkach modułowych. Kształcenie praktyczne nie może być realizowane z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

4. Program kursu umiejętności zawodowych MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa

Nazwy jednostek modułowych wyodrębnionych dla modułu MOD.11.M0 Podstawy odzieżownictwa

MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży.

MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.

4.1. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

4.1.1 Cele ogólne

- Poznanie surowców i wyrobów włókienniczych stosowanych do wytwarzania wyrobów odzieżowych.
- Wdrażanie do prowadzenia badań surowców i wyrobów włókienniczych.
- Zapoznanie ze sposobami konserwacji materiałów włókienniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.1.2 Cele operacyjne

- wymienić surowce włókiennicze,
- rozróżniać naturalne surowce włókiennicze,
- sklasyfikować surowce włókiennicze według określonych kryteriów,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia roślinnego,
- określać właściwości i zastosowanie włókien pochodzenia zwierzęcego,
- wymienić chemiczne surowce włókiennicze,
- scharakteryzować właściwości włókien sztucznych,
- określać właściwości i zastosowanie włókien syntetycznych,
- scharakteryzować włókna ponowne i wtórne,
- scharakteryzować mikrowłókna,
- scharakteryzować metody identyfikacji surowców włókienniczych,
- scharakteryzować metody badań wyrobów włókienniczych,
- dobierać metody badań surowców włókienniczych,
- dobierać metody badań wyrobów włókienniczych,

- wykonywać badania organoleptyczne surowców włókienniczych,
- wykonywać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych,
- dokonać klasyfikacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie liniowych wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować właściwości i zastosowanie płaskich wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować metody konserwacji wyrobów włókienniczych,
- odczytywać informacje dotyczące konserwacji wyrobów włókienniczych,
- scharakteryzować sposoby konserwacji materiałów włókienniczych,
- odczytywać znaki informacyjne dotyczące sposobów konserwacji wyrobów odzieżowych,
- określać zasady magazynowania wyrobów włókienniczych,
- rozpoznawać czynniki szkodliwe w środowisku pracy,
- wymienić cele normalizacji krajowej,
- wyjaśnić czym jest norma,
- wymienić cechy normy,
- rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej,
- planować wykonanie zadań
- przewidywać skutki podejmowanych działań,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- prowadzić dyskusje
- stosować techniki radzenia ze stresem
- stosować techniki rozwiązywania konfliktów związanych z realizacją zadań zawodowych
- organizować pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań,

- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

4.1.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Tabela 8. Charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
1. Ogólna charakterystyka surowców i wyrobów włókienniczych. *)	20	charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych wskazuje zastosowanie włókien rozdziela tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe rozdziela wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić surowce włókiennicze, rozdzielić naturalne surowce włókiennicze, dokonać klasyfikacji włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości, scharakteryzować właściwości fizyczne i chemiczne włókien, scharakteryzować właściwości technologiczne włókien, określić wpływ właściwości włókien na jakość gotowych wyrobów włókienniczych, scharakteryzować budowę i sposoby wytwarzania tkaniny, określić właściwości użytkowe tkanin, sklasyfikować sploty tkackie, określić właściwości użytkowe tkanin, scharakteryzować wyroby dziane, opisać zastosowanie wyrobów dzianych, określić metody wytwarzania włóknin, przędzin i laminatów, opisać zastosowanie filcu, wyrobów laminowanych i powlekanych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
2. Badania organoleptyczne surowców i wyrobów włókienniczych	20	wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych	<ul style="list-style-type: none"> – określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych – rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych – określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych – wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych – określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych – stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – scharakteryzować metody badania właściwości materiałów odzieżowych, – rozpoznać urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych – określić rodzaj i zakres badań właściwości materiałów i wyrobów włókienniczych, – scharakteryzować właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych, – wymienić właściwości użytkowe wyrobów włókienniczych, – wykonać badania organoleptyczne surowców, – wykonać badania organoleptyczne wyrobów włókienniczych, – określić właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
3. Konserwacja materiałów i wyrobów odzieżowych	5	określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznać znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego, – odczytać informacje dotyczące konserwacji wyrobów odzieżowych, – określić zasady konserwacji materiałów odzieżowych w zależności od składu surowcowego, – określić sposoby wywabiania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu.
4. Normy krajowe, europejskie i międzynarodowe.	5	posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić cele normalizacji krajowej, – wyjaśnić czym jest norma, – wymienić cechy normy, – rozróżnić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej, krajowej, – skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności, – odczytać informacje dotyczące norm i procedur oceny zgodności,

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
5. Kompetencje personalne i społeczne		ponosi odpowiedzialność za podejmowane działania	– wykazuje odpowiedzialność za wykonywaną pracę	<ul style="list-style-type: none"> – ponosić odpowiedzialność za wykonywaną pracę, – przeanalizować własne kompetencje zawodowe, – zaplanować ścieżkę rozwoju zawodowego, – wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych, – wymienić techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych, – wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, – wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, – wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych, – stosować zasady komunikacji interpersonalnej werbalne i niewerbalne, – prowadzić dyskusje w grupie zawodowej.
		wykazuje się kreatywnością i otwartością na zmiany	– podaje przykłady wpływu zmiany na różne sytuacje społeczne i gospodarcze	
		stosuje techniki radzenia sobie ze stresem	– rozróżnia techniki rozwiązywania konfliktów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje – planuje drogę doskonalenia się w zawodzie – wskazuje możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych 	
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje 	
6. Organizacja pracy małych zespołów		organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań	– planuje realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	– zaplanować realizację zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na stanowisku pracy.

4.1.4 Procedury osiągania celów kształcenia

Warunkiem osiągania założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni odpowiednio do realizowanych treści:

1. Pracowni włókienniczej wyposażonej w stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do analizy wyników badań laboratoryjnych, urządzeniem wielofunkcyjnym i projektorem multimedialnym, stanowiska do badań materiałów i wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla dwóch uczniów) wyposażone w wagę laboratoryjną, mikroskop z oprzyrządowaniem do identyfikacji włókien, lupę tkacką, pralkę laboratoryjną, zestawy próbek surowców włókienniczych, wyrobów włókienniczych, materiałów odzieżowych wykonanych różnymi technikami, zestawy dodatków krawieckich, normy obowiązujące w przemyśle odzieżowym, dokumenty techniczno-technologiczne wyrobów odzieżowych, normy dotyczące klasyfikacji włókien.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,

- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kursu. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestników oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,

- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania w ramach jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J1 ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu charakterystyki i właściwości surowców i wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich, podstawowych zasad projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych oraz maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego.

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

1. Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu charakterystyki i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich.
2. Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
3. Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Mac S., Leowski J.: Bezpieczeństwo i Higiena Pracy. WSiP, Warszawa 1996,
- 2) Samek P.(tłum.): Krawiectwo. Materiałoznawstwo. Wydanie I. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Turek K.: Pracownia materiałoznawstwa odzieżowego. WSiP, Warszawa 1995.
- 4) Idryjan Pajor J.: Materiałoznawstwo odzieżowe. SOP, Toruń 2014,
- 5) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009.

4.2. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

4.2.1 Cele ogólne

- Zapoznanie z zasadami kolorystyki i kompozycji w projektowaniu odzieży.
- Poznanie zasad wykonywania pomiarów krawieckich.
- Poznanie symboliki pomiarów krawieckich.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.2.2 Cele operacyjne

- wskazać znaczenie kolorów w projektowanych wyrobach odzieżowych,
- scharakteryzować znaczenie kolorów w odzieżownictwie,
- dobrać kolory zasadnicze, pochodne i neutralne,
- różnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości,
- określać sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych,
- zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych,
- zastosować kolor w ubiorze,
- uzyskać określoną ekspresję barw w ubiorze,
- określić zasady wykonywania pomiarów,
- rozpoznawać znaki i symbole krawieckie,
- określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich,
- zastosować zasady wykonywania pomiarów krawieckich,
- dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych,
- przestrzegać zasad kultury i etyki,

- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- wskazać przykłady zachowań etycznych,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- stosować zasady komunikacji interpersonalnej
- prowadzić dyskusję ze współpracownikami.

4.2.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Tabela 9 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
1. Charakterystyka wyrobów odzieżowych. *)	5	charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: białe, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce – rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: <ul style="list-style-type: none"> a. białe, b. sportowe, c. wieczorowe, d. koktajlowe e. niemowlęce – rozpoznać wyroby odzieżowe w zależności od technologii ich wytwarzania, takie jak z: <ul style="list-style-type: none"> a. tkanin, b. materiałów powlekanych, c. dzianin d. włókien.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
2. Kompozycje kolorystyczne w projektowaniu odzieży.	15	opracowuje kompozycje kolorystyczne	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia barwy zasadnicze, pochodne i neutralne – klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) – opisuje układy barw i kompozycji kolorystycznych – dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych – dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody – rozpoznaje barwy złamane i zgaszone – rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne – proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych – stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych – stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać narzędzia i materiały do wykonywania kompozycji kolorystycznych, – wykonać koło barw, rozróżnić barwy zasadnicze, pochodne i neutralne, – sklasyfikować barwy w zależności od kontrastu jasności i temperatury (ciepłe i zimne), – dobrać kolory ciepłe i zimne, – określić sposób powstawania kolorów zgaszonych i złamanych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie do wykonywania kompozycji plastycznych, – zastosować kolor w ubiorze, – rozpoznać zestawienia tonalne i chromatyczne. – wyjaśniać znaczenie kolorów w odzieży, – zróżnicować kolory pod względem waloru, nasycenia, czystości, – dobrać kompozycje barw dopełniających i kontrastowych, – zastosować techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych.

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
3. Podstawowe pomiary krawieckie	10	charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	<ul style="list-style-type: none"> – określić przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich, – zastosować przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich. – rozpoznać znaki i symbole używane podczas wykonania pomiarów krawieckich, – dobrać rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych, – porównać wyniki pomiarów krawieckich z tabelami pomiarów antropometrycznych, – zapisać wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli. – zastosować znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich.
4. Kompetencje personalne i społeczne		przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za powierzone informacje zawodowe – respektuje zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w wykonywanym zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić zasady etyki, – wyjaśnić, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie, – respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy, – okazać szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy, – zastosować zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania, – przestrzegać tajemnicy zawodowej w środowisku pracy, – wykonywać zadania w określonym czasie,
		planuje wykonanie zadania	<ul style="list-style-type: none"> – omawia czynności realizowane w ramach czasu pracy – określa czas realizacji zadań 	

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
		doskonali umiejętności zawodowe	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu – analizuje własne kompetencje 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego, – wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego, – rozpoznawać sygnały werbalne i niewerbalne, – prowadzić dyskusje w grupie zawodowej, – przedstawić techniki przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania, – współpracować w zespole podczas realizacji zadań zawodowych.
		stosuje zasady komunikacji interpersonalnej	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sygnały werbalne i niewerbalne – prowadzi dyskusje 	
		stosuje metody i techniki rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje sposoby przeciwdziałania problemom w zespole realizującym zadania 	
		współpracuje w zespole	<ul style="list-style-type: none"> – angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu 	
5. Organizacja pracy małych zespołów		kieruje wykonaniem przydzielonych zadań	<ul style="list-style-type: none"> – opracowuje dokumentację dotyczącą realizacji zadania według panujących standardów 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotować dokumentację dotyczącą realizacji zadania według obowiązujących standardów.

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.2.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie jednostki modułowej jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania z uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących),
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy ze uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczestników poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,

- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych
- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni odpowiednio do realizowanych treści:

1. Pracowni projektowania i modelowania odzieży wyposażonej w: stanowisko komputerowe dla nauczyciela podłączone do sieci lokalnej, z dostępem do internetu, oprogramowaniem biurowym, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, urządzeniem wielofunkcyjnym umożliwiającym drukowanie w formacie A3 i projektorem multimedialnym, stanowiska komputerowe dla uczniów (jedno stanowisko dla jednego ucznia) podłączone do sieci lokalnej z dostępem do internetu, oprogramowaniem do wspomagania procesu projektowania i modelowania wyrobów odzieżowych, stoły kreślarskie, materiały i przybory kreślarskie, damskie, męskie i dziecięce manekiny krawieckie, przybory i przyrządy do wykonania pomiarów krawieckich oraz narzędzia do wykonywania pomiarów antropometrycznych, lustro, parawan, dodatki krawieckie i próbki materiałów odzieżowych, plansze przedstawiające sylwetki ludzkie, konstrukcje i modelowanie odzieży damskiej, męskiej i dziecięcej, modelowanie na płaszczyźnie i modelowanie przestrzenne form wyrobów odzieżowych na figury nietypowe, rysunki techniczne wyrobów odzieżowych i plansze kolorystyki, literaturę zawodową z zakresu modelowania odzieży, standardy konstrukcji oraz tabele wymiarów, żurnale mody i albumy projektów odzieży

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.2.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządných na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiąganych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, projektowania, dokonywania analizy, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania:

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,

- zestawienia bieżących osiągnięć,
- karty/arkusze samooceny,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestników (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestników (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestników,
- jak dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania jednostki modułowej MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu podstaw projektowania i konstrukcji odzieży, podstawowych zasad projektowania oraz konstrukcji wyrobów odzieżowych.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

1. Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
2. Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami, arkusz –obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
3. Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej.

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 5) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania,
- 6) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSiP, Warszawa 1999,
- 7) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 8) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 9) Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000,
- 10) Hoffman H., Łukaszewski B., Olszewski A.: Podstawy kompozycji plastycznej wybrane zagadnienia. Skrypt. Politechnika Radomska, Radom 1998.

4.3. Program nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

4.3.1 Cele ogólne

- Poznanie maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych.
- Poznanie i zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych.
- Kształtowanie postaw i świadomości zawodowej.

4.3.2 Cele operacyjne

- wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych,
- rozpoznać mechanizmy stosowane w maszynach i urządzeniach szwalniczych,
- określać funkcje mechanizmów stosowanych w maszynach szwalniczych,
- rozróżniać oprzyrządowanie maszyn szwalniczych
- przestrzegać zasad kultury i etyki,
- respektować zasady dotyczące przestrzegania tajemnicy zawodowej związanej z wykonywanym zawodem i miejscem pracy,
- przewidywać skutki podejmowanych działań,
- aktualizować wiedzę i doskonalić umiejętności zawodowe,
- wyznaczyć cele własnego rozwoju zawodowego,
- wskazać możliwości podnoszenia kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.

4.3.3 Materiał nauczania z uwzględnieniem opisu efektów kształcenia dla jednostki efektów MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Tabela 10 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe

Temat	Liczba godzin	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się Uczestnik potrafi:
1. Maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych. *)	20	stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojce – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić maszyny szwalnicze stosowane do wykonania określonych operacji technologicznych, – rozpoznać maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego, – rozróżnić maszyny i urządzenia stosowane przy wytwarzaniu wyrobów odzieżowych w procesie obróbki parowo-ciepłej – wskazać urządzenia przygotowawcze, – zastosować odpowiednie urządzenia w procesie rozkroju tkanin, – rozpoznać mechanizmy w maszynach szwalniczych, – rozróżnić oprzyrządowanie maszyn szwalniczych, – dobrać maszyny i urządzenia do wykonania określonego wyrobu odzieżowego
2. Kompetencje personalne i społeczne		negocjuje warunki porozumień	– charakteryzuje właściwą postawę osoby prowadzącej negocjacje	– charakteryzować właściwą postawę osoby prowadzącej negocjacje.
3. Organizacja pracy małych zespołów		dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań	– formułuje zasady wzajemnej pomocy	<ul style="list-style-type: none"> – dobrać osoby do przydzielonych zadań, – wskazać zasady wzajemnej pomocy podczas pracy, – udzielać wskazówek w celu prawidłowego wykonania przydzielonych zadań
		ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań	– udziela wskazówek w celu prawidłowego wykonania przydzielonych zadań	

*) możliwe kształcenie treści teoretycznych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

4.3.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Warunkiem osiągnięcia założonych celów kształcenia w zakresie modułu jest opracowanie odpowiednich dla kwalifikacji procedur, a w tym:

- zaplanowanie spotkania ze uczestnikami (wskazanie celów szczegółowych jakie powinny zostać osiągnięte),
- wykorzystanie różnorodnych metod nauczania (szczególnie aktywizujących) uczestnika do pracy,
- dobór środków dydaktycznych do treści i celów nauczania,
- dobór formy pracy z uczestnikami z określeniem ilości osób w grupie, określenie indywidualizacji zajęć,
- systematyczne sprawdzanie wiedzy i umiejętności słuchaczy poprzez sprawdziany w formie testu wielokrotnego wyboru lub z pytaniami otwartymi,
- stosowanie oceniania sumującego i kształtującego,
- przeprowadzenie ewaluacji doboru treści nauczania do założonych celów, metod pracy, środków dydaktycznych, sposobu oceniania i informacji zwrotnej dla uczestnika.

Warunki realizacji efektów kształcenia

Każda jednostka modułowa powinna być wyposażona w pakiet edukacyjny, czyli zbiór materiałów do nauczania i uczenia się stanowiący obudowę dydaktyczną programu kształcenia i odnoszący się do jednostki modułowej.

Pakiet powinien zawierać:

- poradnik dla uczestnika i nauczyciela,
- informację o wyposażeniu i środkach dydaktycznych
- zestawy ćwiczeń, zadań, projektów oraz materiałów dydaktycznych dla uczestnika
- zestawy do sprawdzania postępów i osiągnięć.

Kształcenie modułowe powinno być realizowane metodami aktywizującymi, w szczególności:

- metodą przypadków
- inscenizacji
- dyskusji dydaktycznej
- gier dydaktycznych

- metodami praktycznymi np. pokaz z objaśnieniem, metoda projektów, przewodniego tekstu, ćwiczenia praktyczne.

Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne.

Prowadzenie zajęć metodami aktywizującymi i praktycznymi wymaga od nauczyciela przygotowania materiałów takich jak:

- instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy,
- instrukcje stanowiskowe,
- instrukcje do wykonywania ćwiczeń,
- teksty przewodnie,
- instrukcje do metody projektów,
- zestawy plansz i arkuszy do wykorzystania podczas gier dydaktycznych.

Metoda przewodniego tekstu i metoda projektów wymagają odpowiedniego wyposażenia pracowni w sprzęt i urządzenia techniczne umożliwiające organizację pracy w grupach 2 - 4 osobowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach odpowiednio do realizowanych treści:

1. Pracowni technologicznej wyposażonej w modele maszyn i urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym, schematy kinematyczne maszyn szwalniczych, plansze przedstawiające działanie mechanizmów tworzących ścieg oraz powstawanie ściegów w maszynach szwalniczych, katalogi maszyn i urządzeń szwalniczych stosowanych w przemyśle odzieżowym, katalogi ściegów i szwów maszynowych, dokumentację techniczno-technologiczną wyrobów odzieżowych, tablice z symbolami graficznymi węzłów technologicznych i tablice znaków informacyjnych dotyczących konserwacji odzieży.
2. Pracowni zawodowej/ warsztatach szkolnych wyposażonych w: stanowiska szycia ręcznego (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w manekiny krawieckie, przybory do szycia ręcznego, nożyczki, dodatki krawieckie, stanowiska rozkroju i klejenia (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół, narzędzia, przybory do rozkroju i klejarkę, stanowiska prasowania (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w stół do prasowania, żelazko elektryczno-parowe i przybory do prasowania, stanowiska montażu wyrobów odzieżowych (jedno stanowisko dla jednego ucznia) wyposażone w maszynę stębnówkę płaską z oprzyrządowaniem, stanowiska kontroli jakości i pakowania wyrobów gotowych (jedno stanowisko dla trzech uczniów) wyposażone w dokumentację wyrobów odzieżowych, manekiny krawieckie damskie, męskie i dziecięce, wieszaki i taśmę krawiecką, maszyny owerlok, elementy odzieży wykonane w etapach i w całości oraz wzory węzłów technologicznych, maszyny, takie jak: dziurkarka, guzikarka, podszywarka, renderka, regały, stojaki na wykroje i pojemniki na segregowane odpady, instrukcje obsługi maszyn szwalniczych oraz narzędzia stosowane podczas obsługi maszyn.

W trakcie realizacji programu nauczania należy położyć duży nacisk na samokształcenie uczestników oraz na korzystanie z różnych źródeł informacji, jak podręczniki, poradniki, normy, katalogi, instrukcje i pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia powinny być aktualne i uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na targi i wystawy.

Formy organizacyjne

Zajęcia powinny być prowadzone z wykorzystaniem zróżnicowanych form: grupowo podczas analizy nowych treści programowych, indywidualnie oraz zespołowo podczas wykonywania ćwiczeń, zadań, badania osiągnięć edukacyjnych uczestników. Nauczyciel realizujący program powinien:

- motywować uczestników do pracy,
- dostosowywać stopień trudności planowanych ćwiczeń do możliwości i potrzeb uczestników,
- planować zadania do wykonania przez uczestników z uwzględnieniem ich zainteresowań,
- przygotowywać zadania o różnym stopniu trudności i złożoności,
- zachęcać uczestników do korzystania z różnych źródeł informacji zawodowych.

4.3.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

Ważnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć uczestników kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć powinno odbywać się w sposób ciągły i systematyczny przez cały czas realizacji programu.

Wiedza może być sprawdzana za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów praktycznych z zadaniami typu próba pracy, zadaniami nisko symulowanymi lub wysoko symulowanymi.

W trakcie zajęć nauczyciel powinien rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwość dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Ważne jest również odniesienie się do bezpieczeństwa i warunków pracy oraz kształcenie u uczestników kompetencji personalnych i społecznych porządnym na rynku pracy.

Duże znaczenie powinna mieć obserwacja pracy i zachowań uczestnika, która dostarcza ważnych informacji umożliwiających wspomaganie procesu jego uczenia się i rozwoju. Zaleca się systematyczne ocenianie postępów uczestnika oraz bieżącą analizę i korygowanie nieprawidłowo wykonywanych ćwiczeń.

Kryteria oceniania powinny być czytelnie określone na początku nauki oraz uszczegółowiane w odniesieniu do bieżących form sprawdzania i kontroli wiedzy i umiejętności.

W procesie oceniania należy uwzględnić wartość osiągniętych efektów kształcenia w kategorii od najniższej do najwyższej: wiedza, umiejętności, kompetencje. Wskazane jest stosowanie oceniania kształtującego.

Oceniając osiągnięcia uczestników należy zwrócić uwagę na umiejętność obsługi maszyn i urządzeń stosowanych do wytwarzania i wykończania wyrobów odzieżowych, zrozumienie funkcjonowania mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych, korzystania z dokumentacji, materiałów pomocniczych, czytania rysunków, schematów, przewidywania zagrożeń, wyciągania wniosków, prezentacji wyników, a także na poprawność wykonywania ćwiczeń i zadań w określonych ramach czasowych oraz stosowanie terminologii zawodowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostki modułowej

Jakość procesu nauczania i uzyskiwane efekty zależą w dużym stopniu od programu nauczania

- jego koncepcji,
- doboru stosowanych metod i technik nauczania,
- używanych środków dydaktycznych w odniesieniu do założonych celów i treści kształcenia – materiału nauczania.

Realizacja programu nauczania dla jednostki modułowej MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe powinna zapewnić osiągnięcie założonych efektów z podstawy programowej. Na tym etapie ewaluacji programu nauczania modułu mogą być wykorzystywane:

- arkusze obserwacji zajęć (lekcji koleżeńskich, nadzoru pedagogicznego),
- notatki własne nauczyciela,
- zestawienia bieżących osiągnięć uczestników,
- karty/arkusze samooceny uczestników,
- obserwacje (kompletne, wybiórcze - nastawione na poszczególne elementy, np. kształcenie najważniejszych umiejętności, kształtowanie postaw, indywidualizacja, warunki i sposób realizacji).

Oceniając program nauczania należy przeanalizować osiągnięcie założonych celów, jakie program stawia i w takim rozumieniu, jakie zostały przyjęte. Zadaniem ewaluacji programu jest: między innymi ulepszenie jego struktury, dodanie lub usunięcie pewnych technik pracy i wskazanie:

- mocnych stron pracy uczestnika (opanowanych umiejętności),
- słabych stron pracy uczestnika (nieopanowanych umiejętności),
- sposobów poprawy pracy przez uczestnika,
- jak dalej ma pracować, aby przyswoić nieopanowane wiadomości i umiejętności.

W efekcie końcowym ewaluacji programu nauczania jednostki modułowej MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe należy ustalić:

- które czynniki sprzyjają realizacji programu?
- które czynniki nie sprzyjają realizacji programu?
- jakie są ewentualne uboczne skutki (pożądane i niepożądane) realizacji programu?
- jakie czynności należy wykonać dla optymalizacji i modernizacji programu?

W przypadku przedmiotu zawodowego jedną z ważnych metod jest samoocena, w ramach której nauczyciel powinien dokonać weryfikacji stanu wiedzy z zakresu maszyn i urządzeń przemysłu odzieżowego.

Etapy ewaluacji jednostki modułowej

1. Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
2. Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
3. Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu z uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Wykaz literatury dla jednostki modułowej

- 1) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 2) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 3) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 4) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 5) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 6) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 7) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 8) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więżlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

5. Proponowane metody ewaluacji kursu umiejętności zawodowych

Proponuje się przeprowadzić ewaluację programu poprzez wstępne zdiagnozowanie potrzeb uczestników za pomocą ankiet. Następnie w trakcie nauczania przeprowadzać krótkie ankiety sprawdzające opanowanie określonych efektów kształcenia, treści programowych. Ważnymi metodami są również obserwacje oraz wywiady z uczestnikami, samoocena. Na zakończenie kształcenia proponuje się przeprowadzić ewaluację podsumowującą z wykorzystaniem testów zawierających pytania otwarte i zamknięte oraz zadań praktycznych sprawdzających poziom umiejętności.

Metodami pomocniczymi w trakcie ewaluacji mogą być także karty ewaluacji na koniec jednostki modułowej.

Proponowane metody ewaluacji jednostek modułowych

1. Ewaluacja jednostki modułowej na początku kształcenia: ankieta – potrzeby uczestników i warunki w jakich odbywają się zajęcia, test sprawdzający stan kompetencji i umiejętności z zakresu przygotowania procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych.
2. Ewaluacja jednostki modułowej w trakcie realizacji: test – badanie nabytych kompetencji i umiejętności, arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami i uczestnikami, arkusz – obserwacja zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.
3. Ewaluacja podsumowująca skuteczność realizacji jednostki modułowej: porównanie nabytych kompetencji i umiejętności uczestnika z wcześniejszymi wynikami (test oraz arkusz indywidualnego wywiadu ze uczestnikami), arkusz obserwacji zachowań uczestników w czasie wykonywania zadań.

Zadaniem ewaluacji jest przede wszystkim sprawdzenie opanowania przez uczestników efektów kształcenia z podstawy programowej kursu umiejętności zawodowych poprzez wskaźniki potwierdzające osiągnięcie tych efektów kształcenia.

Tabela 11. Ewaluacja kursu umiejętności zawodowych

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.11.2 Podstawy odzieżownictwa			
1) charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje metody identyfikacji włókien – rozróżnia rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości – klasyfikuje surowce włókiennicze – określa właściwości fizyczne włókien – określa właściwości chemiczne włókien – określa właściwości technologiczne włókien – rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe – rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie – wymienia różnice pomiędzy włókniną, przędziną i wskazuje ich zastosowanie – rozróżnia wyroby włókiennicze - filce, wyroby laminowane - i wskazuje ich zastosowanie 	<ul style="list-style-type: none"> • ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, • zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, • samoocena własnej pracy, i/lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
2) charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia pomiary krawieckie w zależności od rodzaju wyrobów odzieżowych – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – zapisuje pomiary krawieckie z zastosowaniem symboli – stosuje znaki i symbole podczas wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się przyborami i przyrządami do wykonania pomiarów krawieckich – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych – posługuje się tabelami wymiarów antropometrycznych podczas wykonywania siatek konstrukcyjnych – wskazuje pomiary krawieckie do wykonania określonych wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> • ustne lub pisemne testy i /lub sprawdziany poziomu wiedzy, • zadania praktyczne sprawdzające poziom umiejętności, • samoocena własnej pracy i/lub innych uczestników wg opracowanych arkuszy samooceny i oceny. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
3) stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych	<ul style="list-style-type: none"> – ustawia parametry szycia zgodnie z dokumentacją techniczną wyrobu – dobiera oprzyrządowanie maszyn szwalniczych do określonych operacji technologicznych – rozpoznaje przyczyny zakłócenia pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych – wskazuje sposób usunięcia przyczyny nieprawidłowej pracy mechanizmów maszyn i urządzeń szwalniczych – posługuje się instrukcjami podczas obsługi maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych 	<ul style="list-style-type: none"> • ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji jednostki modułowej
MOD.11.6.Kompetencje personalne i społeczne			
1) przestrzega zasad kultury osobistej i etyki zawodowej	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia zasady etyki – wyjaśnia, na czym polega zachowanie etyczne w zawodzie – wskazuje przykłady zachowań etycznych – wyjaśnia, czym jest plagiat – okazuje szacunek innym osobom oraz szacunek dla ich pracy – stosuje zasady kultury osobistej i ogólnie przyjęte normy zachowania – wyraża swoje opinie zgodnie z przyjętymi normami w swoim środowisku pracy – przestrzega tajemnicy zawodowej 	<ul style="list-style-type: none"> • ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu
2) doskonali umiejętności zawodowe	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia umiejętności i kompetencje niezbędne w zawodzie technika przemysłu mody – wskazuje przykłady podkreślające wartość wiedzy dla osiągnięcia sukcesu zawodowego – analizuje własne kompetencje i umiejętności zawodowe – planuje ścieżkę rozwoju zawodowego – wykorzystuje różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych 	<ul style="list-style-type: none"> • ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu

Efekty kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla jednostki efektów)	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia	Metody/techniki badania	Termin badania
MOD.11.7. Organizacja pracy małych zespołów			
organizuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – planuje pracę zespołu w celu wykonania zadania – określa czas realizacji zadań – realizuje działania w wyznaczonym czasie – monitoruje realizację zaplanowanych działań – określa oczekiwaną jakość wykonania przydzielonych zadań 	<ul style="list-style-type: none"> • ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu
kieruje wykonaniem przydzielonych zadań	<p>Uczestnik:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nadzoruje realizację zadań na poszczególnych stanowiskach – udziela informacji zwrotnej – opisuje zasady motywacji do pracy – udziela motywującej informacji zwrotnej członkom zespołu 	<ul style="list-style-type: none"> • ukierunkowana obserwacja pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń, zadań praktycznych. 	W trakcie realizacji całego kursu

6. Sposób i forma zaliczenia kursu umiejętności zawodowych

Kurs umiejętności zawodowych *MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa* w zakresie kwalifikacji MOD.11. Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych wyodrębnionej w zawodzie technik przemysłu mody kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Proponuje się, aby warunkiem otrzymania zaświadczenia, świadectwa ukończenia kursu było:

- a. zrealizowanie programu przewidzianego w programie kursu;
- b. pozytywne zaliczenie testu wiedzy i egzaminu praktycznego.

Uczestnik, który ukończy dany kurs otrzyma certyfikat ukończenia, po uzyskaniu akredytacji kursów w Kuratorium Oświaty zaświadczenie o ukończeniu kursu wg wzoru określonego rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych.

7. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

7.1. Literatura

- 1) Borowska E.: Historia ubioru. Album dla kolekcjonerów. KAW, Warszawa 1983,
- 2) Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999,
- 3) Buksiński T., Szpecht A.: Rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1997,
- 4) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej lekkiej. WSiP, Warszawa 1990,
- 5) Bily – Czopowa M., Mierowska K.: Krój i modelowanie odzieży lekkiej. Krawiectwo miarowo – usługowe. WSiP, Warszawa 1995,
- 6) Czapnik E.: Zestaw ćwiczeń z zakresu komputerowego wspomagania projektowania,
- 7) Cyrankiewicz H.: Konstrukcja i modelowanie odzieży dziecięcej. WSIP, Warszawa 1999,
- 8) Czyżewski H.: Krawiectwo. WS i P, Warszawa 1996,
- 9) Czurkova M.H., Ulawska-Bryszewska J.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych WSiP, Warszawa 1996,
- 10) Działara H.: Dziewiarstwo maszynowo-ręczne. Technologia dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1989,
- 11) Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998,
- 12) Tymolewska Barbara: Maszynoznawstwo odzieżowe. Stowarzyszenie Oświatowców Polskich w Toruniu, Toruń 1998,
- 13) Tymolewska B.: Maszynoznawstwo odzieżowe. Zeszyt ćwiczeń. SOP, Toruń 1996,
- 14) Odzież budowa, własności i produkcja; Opracowanie zbiorowe: Włodzimierz Więźlak, Joanna Elmrych-Bocheńska, Janusz Zieliński. Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji Radom, Łódź 2009

7.2. Materiały i środki dydaktyczne

- Polskie Normy PN
- Branżowe Normy BN
- Instrukcje bhp i ppoż.
- Foldery reklamowe,
- Filmy dydaktyczne,

- Tutoriale tematyczne
- Literatura i czasopisma branżowe
- Oprogramowanie komputerowe przygotowania produkcji odzieży (konstrukcja, stopniowanie, układ szablonów, projektowanie, np. Inven Tex, Grafis, Optitex)
- Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

8. Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 12. Weryfikacja programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowych uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (Tak-T/Nie-N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 13. Weryfikacja programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa		
charakteryzuje grupy wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> opisuje wyroby odzieżowe w zależności od przeznaczenia, takie jak: bielizniane, sportowe, wieczorowe, koktajlowe i niemowlęce rozróżnia wyroby odzieżowe w zależności od technologii wytwarzania, takie jak: wyroby odzieżowe z tkanin, materiałów powlekanych, dzianin i włókien 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
charakteryzuje właściwości surowców i wyrobów włókienniczych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> wymienia surowce i wyroby włókiennicze posługuje się metodami identyfikacji włókien identyfikuje rodzaje włókien na podstawie opisu, rysunków przekrojów i właściwości określa właściwości fizyczne i chemiczne włókien określa właściwości technologiczne włókien określa wpływ właściwości włókien na cechy użytkowe wyrobów włókienniczych wskazuje zastosowanie włókien rozróżnia tkaniny i rozpoznaje ich własności użytkowe rozróżnia wyroby dziane i wskazuje ich zastosowanie 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa		
	<ul style="list-style-type: none"> wymienia różnice między włókniną, przędziną i tkaniną oraz wskazuje ich zastosowanie rozdziela wyroby włókiennicze, takie jak: filce, wyroby laminowane i powlekane oraz wskazuje ich zastosowanie 	
wykonuje badania surowców i wyrobów włókienniczych (ep)	<ul style="list-style-type: none"> określa celowość wykonywania badań surowców i wyrobów włókienniczych rozpoznaje urządzenia i przyrządy do badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych opisuje parametry budowy wyrobów włókienniczych określa właściwości wyrobów włókienniczych na podstawie badań organoleptycznych wymienia wskaźniki użytkowe wyrobów włókienniczych określa zastosowanie wyrobów włókienniczych w oparciu o wyniki badań organoleptycznych stosuje metody badań organoleptycznych surowców i wyrobów włókienniczych 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich
opracowuje kompozycje kolorystyczne (ew)	<ul style="list-style-type: none"> rozdziela barwy zasadnicze, pochodne i neutralne klasyfikuje barwy w zależności od kontrastu, jasności i temperatury (ciepłe i zimne) opisuje układy barw i kompozycje kolorystycznych dobiera kompozycje barw dopełniających i kontrastowych dobiera kolorystykę do projektowanych wyrobów odzieżowych, typów sylwetki i urody rozpoznaje barwy złamane i zgaszone rozpoznaje zestawienia tonalne i chromatyczne proponuje zestawienia wzorów i kolorów w projektach wyrobów odzieżowych stosuje układy barw kompozycji kolorystycznych stosuje techniki rysunkowe i malarskie podczas tworzenia kompozycji kolorystycznych 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa		
charakteryzuje zasady wykonywania pomiarów krawieckich (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – określa przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – rozpoznaje znaki i symbole krawieckie – dobiera rodzaj pomiaru krawieckiego w zależności od rodzaju wykonywanych wyrobów odzieżowych – stosuje przybory i przyrządy do wykonywania pomiarów krawieckich – zapisuje wyniki pomiarów krawieckich z zastosowaniem symboli krawieckich 	MOD.11.M0.J2 Podstawy projektowania i konstrukcji wyrobów odzieżowych.
stosuje maszyny i urządzenia w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych (ek)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje maszyny i urządzenia stosowane podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w różnych fazach procesu technologicznego – stosuje maszyny i urządzenia przygotowawcze i krojczce – stosuje maszyny i urządzenia w krojowni – stosuje maszyny i urządzenia podczas wytwarzania wyrobów odzieżowych w szwalni – stosuje maszyny i urządzenia stosowane w procesie obróbki parowo-ciepłej – określa mechanizmy w maszynach szwalniczych – stosuje oprzyrządowanie maszyn szwalniczych 	MOD.11.M0.J3 Podstawowe maszyny i urządzenia odzieżowe.
określa sposoby konserwacji materiałów i wyrobów odzieżowych (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje i stosuje znaki informujące o sposobie konserwacji wyrobu odzieżowego – dobiera sposoby konserwacji w zależności od składu surowcowego – dobiera sposoby usuwania plam i zabrudzeń z wyrobu odzieżowego w zależności od ich pochodzenia i rodzaju wykończenia wyrobu 	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie		Zawartość opracowanego programu modułowego
Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Moduły/jednostki modułowe
MOD.11.2. Podstawy odzieżownictwa		
posługuje się normami i stosuje procedurę oceny zgodności (ep)	<ul style="list-style-type: none">– wymienia cele normalizacji krajowej– wyjaśnia czym jest norma i wymienia cechy normy– rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej– korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	MOD.11.M0.J1 Charakterystyka i właściwości surowców, wyrobów włókienniczych oraz dodatków krawieckich